

ע"פ 16254/09/15 - עבדאללה פראירה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 16254-09-15 פראירה נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אסתר הלמן, אב"ד

כב' השופטת יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

עבדאללה פראירה

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן אשר אחז 3 אישומים.

הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום והסכמה לגבי העונש. לפי הסכמה זו עתרו הצדדים להטיל על המערער 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

2. לאחר שהמערער לא נמצא מתאים לריצוי העונש בעבודות שירות, הוא נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים: מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי בסך 10,800 ₪ למתלוננים.

3. על פי כתב האישום המתוקן, בשלוש הזדמנויות שונות, התחזה המערער כעורך דין, והונה אנשים במטרה לקבל מהם כספים במרמה.

במהלך שנת 2004 הוא התקבל לעבודה במשרד לעריכת דין, לאחר שהציג עצמו כעורך דין בפני בעל המשרד. המערער קיבל כספים במרמה מאדם שפנה למשרד בו הועסק, בכדי לקבל ייעוץ וטיפול משפטי ואף הציג בפניו מצג שקרי שלפיו הסדיר לו רישיון נהיגה זמני, המאפשר לו לנהוג. ממתלונן אחר גבה סכום של למעלה מ-40,000 ₪ בתואנת שווא, כי הוא יכול להסדיר את חובו בביטוח הלאומי, וממתלונן נוסף גבה שכר טרחה לשם ייצוגו בהליך משפטי תוך שהוא מתחזה לעורך דין.

כאמור, בגין כל אחד מאישומים אלה הורשע המערער בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

4. לאורך ההליך שנוהל בבית משפט השלום היה המערער מיוצג על ידי הסגוריה הציבורית. כך גם הודעת הערעור על חומרת העונש הוגשה באמצעות עורכת דין מן הסגוריה הציבורית, ביחד עם בקשה

עמוד 1

לעיכוב הביצוע, שבעקבותיה עוכב ביצועו של גזר הדין.

5. ביום 15/11/15 הגיש המערער בקשה דחופה לדחות את מועד הדיון בערעור, וזאת על מנת לאפשר לו לחפש אחר עורך דין פרטי שייצגו בהליך זה. בבקשתו טען, כי **"עורכת הדין מטעם הסנגוריה הציבורית איני רואה בה בקיאה במקצועה בכדי להעלות טענותי לגבי אי שילובי לעבודות שירות"**.

6. בתגובה לדברים אלה, הגישה הסנגוריה הציבורית בקשה לחיוב המערער בהוצאות הסנגוריה, בסכום המגיע ל-2,160 ₪, בהסתמך על תקנה 9 לתקנות הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו-1996. (להלן : **"תקנות הסנגוריה הציבורית"**).

7. ביום 01/12/15, מועד אליו זומן המערער לשם דיון בערעור על חומרת עונשו ובבקשה לחיוב בהוצאות, לא התייצב המערער ללא כל הסבר או הודעה, אף שמועד זה נקבע לאחר ששיבה קודמת נדחתה לבקשתו. לפנים משורת הדין, לא הורינו על דחיית הערעור וקבענו ישיבה נוספת לשם דיון בערעור ובבקשה. גם למועד הנדחה - 15/12/15 לא התייצב המערער. בנסיבות אלה, הורינו על דחיית הערעור ואפשרנו למערער להגיב בכתב על בקשתה המנומקת וטיעוני הסנגוריה הציבורית בבקשה לחיבו בהוצאות.

8. המערער בתגובה עתר לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו וביקש להימנע מחיובו בתשלום שכר מומחה ובהוצאות. לטענתו, מלכתחילה טען, כי איננו מעוניין בייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית, למרות האמור, הותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט. עוד נטען, כי על העבירה בה הורשע חלה התיישנות, ובנוסף, נתבקש בית המשפט לדחות את מועד ריצוי העונש.

9. במקביל עתר המערער לבית המשפט העליון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו וזאת עד להכרעה בבקשת רשות ערעור שבכוונתו להגיש. הבקשה נדחתה ביום 04/01/16 (בש"פ 59/16).

יש לומר, כי על פי פסק דיננו היה על המערער להתייצב לריצוי העונש ביום 03/01/16.

10. בתגובה לטענות המערער בתגובתו, הודיעה המדינה כי היא מתנגדת לביטול פסק הדין ולדחיית מועד ריצוי העונש.

11. הסנגוריה הציבורית חזרה על בקשתה, ציינה כי אין בתגובת המערער כל התייחסות להתנהלותו מול הסנגוריה או טענה לקושי כלכלי. בנוסף, הוא הותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

דיון והכרעה:

12. תקנה 9 לתקנות הסניגוריה הציבורית, קובעת כי:

"החליט בית המשפט להפסיק את ייצוגו של אדם בידי הסניגוריה הציבורית, רשאי הוא לחייבו להחזיר לסניגוריה הציבורית את ההוצאות שהוצאו בענינו, לפי תקנות אלה, לרבות שכר טרחה ששולם לפי תקנות הסניגוריה הציבורית (שכר טרחה לסניגורים ציבוריים), התשנ"ו-1996".

13. אף הסניגוריה הציבורית איננה חולקת על כך, שבקשתה הינה צעד חריג, אולם לעמדתה, זהו המקרה הראוי לבקש שבית המשפט יפעיל את הסמכות המוענקת לו לחייב נאשם בהחזר הוצאותיה, נוכח התנהלותו של המערער והעובדה שהוא מעיד על עצמו כי ביכולתו לשאת בהוצאות ייעוץ משפטי פרטי. המערער גם לא חלק על דברים אלה בתגובתו.

14. אף אנו סבורים, כי ראוי ונכון לחייב את המערער בהחזר הוצאות ושכר טרחת עורכי הדין מטעם הסניגוריה. דומה, כי התנהלותו של המערער נועדה כולה להביא ל"דחיית הקץ" ולהארכת ההליך, כפי שנהג בבית המשפט קמא.

הסניגוריה הציבורית הגישה בשם המערער ערעור מפורט, מנומק ערוך כדבעי. למרות זאת, ועל מנת להביא לדחיית הדיון בערעור (אשר לבסוף לא היה לו כל עניין לבררו), העלה טענות קשות כנגד הייצוג, מבלי לפרט את טענותיו. לזאת יש להוסיף את העובדה, כי המערער לא טרח להתייבב לחלק מהדיונים בפנינו ובכך הביא בהתנהלותו לסחבת מיותרת ולהוצאות שניתן היה להימנע מהן.

בנסיבות אלה, וכאשר לא הועלתה כל טענה באשר לקושי כלכלי יוצא דופן או בכלל, אנו מחייבים את המערער לשלם לסניגוריה הציבורית החזר הוצאותיה בסך ₪2,160.

15. באשר לבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של המערער, אין בבקשתו כל נימוק מדוע לא התייבב לשני הדיונים שנקבעו בעניינו. המערער עשה דין לעצמו ולאחר שעוכב עונשו, בחר שלא להתייבב לדיונים שנקבעו לשם שמיעת הערעור. איננו רואים כל סיבה לקבל בקשתו ולבטל את פסק הדין שדחה את הערעור.

16. כך גם באשר לבקשה לדחיית מועד ריצוי העונש. כאמור, מועד ההתייבבות נקבע ליום 03/01/16. בתאריך זה עתר המערער לבית המשפט העליון לעכב ריצוי המאסר ובקשתו נדחתה. בטיעוניו בפנינו, אין הוא מעלה כל טענה אחרת המצדיקה עיכוב הביצוע, מה גם שהיה עליו כבר להתחיל בריצוי העונש.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים בהקדם.

ניתנה היום י"א שבט תשע"ו, 21/01/2016, בהעדר הצדדים.

ס' דבור, שופט

י' שיטריט, שופטת

א' הלמן, שופטת,
[אב"ד]